

R I S S E T E

ADMINISTRAȚIA
STRADA TEATRULUI No. 8

APARE IN TOATE DUMINICELE

PROPRIETAR ȘI DIRECTOR RESPONSABIL

IOAN ATHANASIADE

P L I N S E T E

ABONAMENTUL
DECE LEI PE AN IN TOATA ȚARA

CALENDARUL CIULINULUI

Maiu are zile 31

După Popi

După Ciulin

17-29 Sf. Emanoil	Isgonirea din Raiul Academiei a lui Retevescu
18-30 Martirul Leontiu	Arestarea studenților cu tăharii la un loc.
19-3 Sf. Iuda fr. D.	Busumflarea beisdadelei Bostan pe Vizirul
20-3 Sf. Metode Ep.	Retragerea la Oppler a lui Chișu.
21-3 Martirul Iulian	Înălțarea la gradul de șef suprem al bătașilor a lui Răducu.
V. 22-4 Sf. Evsevie	Schimbarea la față a cabinetului.
S. 23-5 Martira Agripina	Retragerea la Florica a Vizirului.

București, 16 Iunie

Nici o dată țara, n'a fost mai fericită ca astăzi. Chiar sub acest regim, n'a fost atins apogeul până acum. Si când te gândești, că toate aceste îmbunătățiri, se datorește numai ilustrului Firfiric-Ianache-Vizir-Milion-Apanagist, câtă recunoștință mai datorăm! Câte milioane nu i se cuvine, și câte temnițe nu i trebuie înălțate!

Dacă am sta drept ca să vorbim strâmb, dacă am avea sângele rece, ca berea lui Oppler, dacă am avea rațiunea justă, ca ministerul justiției, și dacă am judeca situațiunea țerei, fără ură, fără prihană și fără părtinire, de sigur că bunătățile covârșitoare ce ne-ar înconjura, ne-ar face să vărsăm lacrimi... de bucurie.

Un progres colosal, făcut numai în curs de opt ani! Chiar dacă ai fi mers cu Orientu-expres tot n'ar fi putut ajunge mai curând la acest rezultat.

Intr'adevăr, nici o dată nu am avut mai mari și mai multe libertăți: libertatea de a omorî oamenii la Bordeni, libertatea de a se vinde țerani la mezat, libertatea de a se ucide țerani la Ungureni, libertatea de a se face milionar din golan, libertatea d'a avea cetățeni pacinici la dispoziție, libertatea d'a schingui la razele sôrelui, în ori ce piață, chiar și în aceia a Teatrului, pe ori cine ar cuteza să cugete și să clipescă alt-fel de cât nația (de la na-ție), libertatea d'a amenința cu revolverul p'acei mizerabili de studenți, cari cuteză să dică un cuvânt contra Reteveului model. Libertatea....; dar să sfârșim o dată cu această libertate, căci n'avem destulă cernelă ca să i descriem goliciunea sa.

Ce sunt acestea, dacă nu progrese, datorite numai și numai regimului personal, vreau să dic liberal?

Vreți acum să cunoșteți, la ce nivel este cultura, industria, comerțul, averea țerei? În câte-va cuvinte vă pot satisfacé curiositatea.

În ceea-ce privește cultura intelectuală, avem scoli așa de bune, în cât e destul să nveți patru clase primare și cu *nișcă alentă*, ca să ai perspectiva de ministru. Învățământul e așa de serios, în cât terminând școlile primare, nici nu mai ai ce să înveți, de aceia s'a și propus desființarea diferitelor Facultăți, ca niște instituțiuni de lux, un *rendez-vous* pentru tinerii înmănușați, cari vin să discute politică. Iar economia ce se va face cu aceste desființări, se va aloca în buget, la paragraful bătelor speciale, căci nu mai ast-fel vom putea să prosperăm și să arătăm Europei, că suntem o țară *sibilisată* și de gentă latină.

Industria a luat o mare desvoltare la noi.

Tabăcitul peilor, se face p'o scară așa de întinsă, în cât numai în opt ani de zile, și cel mai sărac, s'a făcut milionar!

Cele două fabrici: de la Bordeni și Ungureni, sunt suficiente ca să arunce valuri de aur și de blesteme până la cer!

Vreți să știți acum ceva și de comerț? Să vă spun: Comerțul la noi se face cu multă înlesnire; în această privință, dreptu lui D-deu, am lăsat în napoi pe toate Statele civilizate. Așa: pe când înainte te boceti două-deci de ani ca să fii comerciant, acum grație patronajului regimului, într'o lună de zile dai două falimente și ai scăpat de toate neajunsurile. Ce vreți mai bine, mai înlesnicios, și mai bănos? Comerțul nostru se face pe mare și pe uscat. Pe uscat viteza este mult mai mare și transportul mai sigur. Pe Dunăre era așa de greu, din caudă că nu era canalisată, în cât ne scotea sufletu. Afară de asta, Nemții se plângău în tot-d'auna că le turburăm apa, în cât, ca să scăpăm o dată de aceste neajunsuri, am păcălit pe Nemți și am aruncați în spina-reă lor.

Când te gândești câtă economie nu am făcut cu părăsirea acestei Ape, lacrimi de... recunoștință verși, pentru părintescul regim.

Apoi mă rog: nouă ni s'a ajuns peste 30 milioane pentru purdalnica de Dâmboviță, și încă cum! cu cea mai mare cumpătare, căci nu le-a venit, de fie-care *comunist*, nici câte o jumătate de milion! apoi ce trebuia să fie dacă am fi cercat să canalisăm Dunărea? De sigur că am fi ajuns în sapă de lemn! Vedeți dar, acest regim, cu câtă diplomație ne-a scăpat d'un pericol financiar eminent, lăsând Dunărea la discreția Nemților, fără ca să mai le dăm nimic, ba încă am mai luat noi de la ei vr'o câte-va... decorații, pentru că ne-a scăpat de această belea. Imi

tremură mâna de recunoștință când scriu aceste rânduri!

Cât despre averea țerei, *slavă Domnului*, numai vorbim, că ne dă bani afară din casă; sate întregi sunt hotărâte să emigreze, că n'au ce mai face cu banii, mor de fôme din caudă că are numai bani, și nici o bucată de mămăligă.

Când eram copil, rideam de *basmu Impăratului* care a cerut de la *vrăjitor*, aur și iar aur, în cât a ajuns într'o zi să moră de fôme din cauza multului aur ce strânsese. Tocmai această poveste o ved realizată acum. Se vede că sunt și povesti concretisabile! Pământ iarăși avem berechet. Fertilitatea lui e excesivă, așa că dese ori se întâmplă, ca nenorocitul de țeran să și vadă recoltele pierdute, din caudă că n'au unde să pue produsele și el expus să moră de fôme.

Ca să remedieze și acest rău, marele Vizir a apanagiat (a ușurat) pe țerani, înstrăinând jumătate din acest pământ.

Iată dar, cum *nenorocitul* Vizir, nu se mai poate gândi la propriu-i milion, din cauza *multiplelor afaceri strălucite* ale Statului. Cel puțin nu-l scapă de această grea sarcină nimeni, fiind-că se de frică, că nu-l lasă *nația*, (na-ție) nu l lasă *cetățenii pacinici*, căci simte pericolul la care ar fi expus bugetul Statului fără densusul: să se îngroșe peste măsură.

Dicătorea care ne spune: «că tot ce este mult nu este bun», e foarte adevărată.—Noi suntem nenorociți din cauza multului progres.

În armată suntem tot atât de înaintați ca și în cele-lalte ramuri.—Ianache observând că generali sunt mai deștepti și mai capabili de cât soldații a hotărît să facă, în armata noastră, *doi generali la un soldat!* Ast-fel avem acum înaintarea unui patriot, care pentru vitejia și strategia sa extraordinară, desfășurată în seara de 28 Aprilie, și mai zilele trecute pe piața Teatrului, a fost înălțat numai prin meritele sale, de la *simplu ipistat până la gradul de general*. Acesta este generalul As, comandantul suprem al legiunelor de cetățeni pacinici.

Iată dar, că aveam dreptate să spunem, că țara este în apogeul fericirii, grație domniei de opt ani a fanarioților.

Aveam dreptate să spun și să susțin că nici odată țara n'a fost mai fericită ca astăzi.

Acum aș dori să știu, dacă este vre unul, dacă chiar domnu Brătianu, ar cuteza să-mi spue că Românul nu are prea multă răbdare?

POLIȚIEI

Te-ai săturat de crime, poliție infamă?
Ce-aduni în juru'ți bande de sbiri și de hengeri,
Ce beți de vin, pe uliți, desordinea proclamă,
Căci tu le dai parale, și lor crime le ceri!..

Ai pus la pândă sbiri, infam și fără milă
Să bată tinerimea, al țerii viitor...
Tu, care ai ca lege: supunerea servilă!
Și drept diviză sacră: beție și amor!

Poliție 'ngrozită, ce scoți ca din morminte
Murdare regimente de omeni deghizați,
Plătiți ca să omore pe fiu și pe părinte,
Pe toți ce 'n haita roșe nu sunt amestecați!

Tu, cumperi caracterul, tu, cumperi conștiința
Pe două-trei monede ce țerii jefuesci
— Joci încă rolul Judei care 'și vându credința,—
Și încă 'n capul țerei, stai sus și te mândrești!

Destul, ascundeți fața sub a rușinei pândă,
Ascundeți toți agenții, și fugi cât mai e loc;
Naintea urei noastre, nimic n'o să te-ascunzi
Când vom căta dreptatea prin sabie și foc!

Ciulini

Răsboiul Granda, vorbind despre serbarea promulgării constituției, dice că mai mulți agenți polițienesci au murit impușcați și loviți cu boxul? de către studenți.

Ceva mai mult chiar d-sale îi lipsese o parte din musteți.

Sunt de plâns bietii agenți care au reposat în campania promulgării constituției revisuită prin ciomege. dar mai de plâns este nepotul lordului Byron care 'și a pierdut, nu mustățile, ci mintea, în cazanul bugetar al poliției.

In ziua de 14 ale corentei. Stănciică Tereciutu, a cântat la Atheneu, ca reprezentant al Conservatorului. romanțe: *Manca la voce e la capacita musicale.*

Acoporit de salve frenetice, a mulțumit publicului, cântând din nou o reproducție proprie a sa: *Jo smo bestia...*

Tot Stănciică Tereciutu, cu concursul bine-voitor al directorului Thetrului Național. d. Barbișon, *trei-culorți*, va da în curând un concert vocal.

Stănciică va cânta romanța: *Quo usque mie prostia;* iar colegul său va cânta aria: *ela mia mugaria.*

D. judecător de instrucție, cel cu refuzul liberării

de garanție al studenților universitari, se numește *Solacolo*, nume căruia de i se va suprima trei litere de la finit trebură să 'i dăci îndată: Pardon de expresie. Numele dar 'i sémăna cu faptele sale.

Bravo Enache, bine 'ți-ai ales.

Doctorul Reteveescu va intenta un proces doctorului Davila, spre a 'și revendica numărul cu care l'a purtat de gât în orfelinatul de la Panteleimon.

Camerile viitoare sunt decise a proclama dinastia Brat-Ivan în personalitatea lui Enache, cu titlu de Fir-firic I. votându-i în aceeași vreme apanagele *Mărcuța și Golia.*

La Huși în Episcopie
Popa joca tontoroși,
In papuci și în tichie
Sugând bine din butoi.

8 Iunie 1884.

Ați bătrânii și flăcăii,
Ceți din del și ceți din vale,
Plâng cuprinși de mare jale
C'o s'ajungă iar lingăi!

De ce plâng și urlă strașnic?
De ce? că sunt desbrăcați,
D'al lor drept de deputați,
De la mare până la mic!

Plâng! că unde mai găsec
Așea pléscă, ș'ășea pat
Mole, bun pentru culcat;
Unde dorm și horcăesc!

Plângeți! plângeți! și jeliți
Patul care v'au răpit
Căci, ca el bun de lungit,
Flăcăiași, nu mai găsiți!

Er moșnegi, bogdaproste
Dic, din suflet, c'au scăpat
De năpasta ce-a picat
Făr'să vrea pe a lor spete!

ACTE OFICIALE

La examenul pentru gradul de general în cadrele bătașilor, d. Radu Mihaiu, reușind în capania de la 8 Iunie, în piața Teatrului, va fi numit generalisim al lor.

D. doctor Reteveescu, în urma experienței chirurgico-bastonală, de la Coltea, este numit șef al statului major al generalului As.

Pe lângă acest ilustru ciomăgaș sunt numiți, pentru complectarea statului-major, următorii ciomăgași, recrutați de curând, cari au depus esamenul de admitere în aceeași zi, și la aceleași manevre cu șeful lor. Ei sunt, Tache Curcan, lordache Burtă-Verde, Niță Berechet, Nae Ionescu Șurup, Nae Toboc; Frații Congiopolu, Vasile Tinăsescu șeful poliției secrete. Florea, Șepeasu, Tudorache Manolescu, Chiritescu și alți papugii; iar preoții de regiment vor fi numiți de I. P. S. Papagalescu.

DALTA LUI PYGMALION

Poemă tătară.

I.

Stetea tăcut în noapte, pe stânca de granit,
Pygmalion-tătarul, cu sufletul cernit,
Și suspina la *Venus, Vulcan*,---ce'i făurar.---
Și înecăjit săracul, freca mărta'i daltă!
Când iată că apare, toți deii la o laltă:
Ce faci aci sculptore, Pygmalion-tătar?
Rostiră 'n cor! Atuncea, Pygmalion se scolă
Și lui *Vulcan* îi dice, resit: *La nicovală*
Te pune făurare și daltă-mi o pileste
Căci ea, prin mâna-mi bravă, va țizela faptură,
Frumosă, mai cât *Venus*!—Ajută-mi stărpitură
Căci simt cum a ei formă, în cap se svircolește!

II.

Tiriș-grăpiș, se pune *Vulcan* la nicovală
Și făurește daltă-i—trecend'o prin piléla—
Apoi 'i-o dă dăicându-i: *Pygmalion sculptor*
Te pune și 'ntocmește ce ai în gândul tău
Și voiă ruga cu lacrimi pe *Jupiterul-Deu*
Ca opera-ți să fie în tot cu al tău dor!!

III.

Ruga lui Pygmalion.

O deii plini de 'ndurare
Vedeți, sunt genuchiat,
Cu capul aplecat,
Faceți opera-mi mare!

Faceți să reușesc
Pe *Tetis* cea plăcută
Din marmora cea brută,
Prin daltă-mi să 'ntocmesc!

IV.

Apotheosă.

Deii, avut' milă dar
De ruga lui desasperată,
De gena lui înlăcrămată,
Dicându-i fi un *lupanar*!

Mustuk.

călătorul pe mare.

SCRISOARE DESCHISĂ

d-lui

Enache Apanagistu

Find-că posta face o mică remisă.
Când trimeti scrisoarea într'un plic deschisă,
D'aia eu acuma, ast-l'el v'o trimet
Cerând mi de scuze de tonu'mi semeț.

Find-că d-vostră sunteți cel mai mare,
Nu gresesc, pe semne, dacă o întrebare,
— Plin de reverență — voesc a v'o face
Si sper, că citind'o, nu v'e va displace.

Vreau să 'mi spu, Vizire, de ce Rimnicénu.
— Ce inventă băta, din gogea tufanu —
Cu nerușinare, eri a contestat
Veritatea bătei ce 'n spital i-a dat?

De ce este densusul așa de copil
Să strige că bita, n'are-al său stampil?
Căci 'ți o jur, Vizire, că am o frântură
Ce pörtă la capet a sa semnătură.

Giaba mai se dice, că e 'nvetat,
Dacă chiar atuncea când 'i a aplicat
Pe nobila'i cefă, acéstă scată,
N'a simțit că este din fabrica sa.

Zeu ai fost, Vizire, indus în eróre.
Și reu procedat' ai, punend la răcóre,
Pe studenți sub culpa, c'au falsificat
Bita «Romnicénu» ce v'a înaltat.

Ca să v'e convingeți și mai mult, Vizire,
Cum că toți studenții, sunt onești din fire.
O comisiune s'a instituit
Ca să v'e aplice una gratuit.

Astă chestiune, fiind terminată,
Mai am încă una, pentru astă dată.
Scrisă cu sfială, de respect pētruns,
La care, Vizire, v'e cer un răspuns.

De ce diua mare, *cetățenii pașnici*
I-au lăsat să 'și strice pumnii lor cei strașnici,
Pe pielea cea grósă a unor studenți
Când avea'i acolo cete de agenți?

Ai strigat Vizire: «*in carne să dați*»
S'acum dae, s'ermanii, cu pumnii umflați.
Expuși în tot césul, de fôme să móră!...
Cel puțin, Vizire, fă-le-o pensióră!

Protestăm energie, și cu indignare,
Contra mișeliei, studenților care,
Au avut o piele atăta de grósă,
In cât rupse băta cea mai nodurosă.

După toate astea, vreau ca să 'ți anunț
Incă o infamie, — ce secret denunț —

Din partea acelor studenți blestemați.
Mecernari politici, anti-democrați.

Nu'i destul *Vizire-Apanagios*
Că strigă nedemni «*Brătianu jos!*»
Dar toți până la unul, mai eri au sub-scris
Jurământul, care, mai jos vi'l dau scris:

»Noi studenții care, mai jos iscălim
«Declarăm prin asta, că toți ne unim,
«*Țuca de Florica* să nu cumpărăm
«Ca prin modul asta să ne resbunăm.»

Semnați: Huiduescu, Jos Brătienescu,
Și Cataplasmescu sin Reteveescu.
Și alți infamii care, nu ti se inchină,
Toți de la Științe, Drept și Medicină.

Ce dracu Vizire, fiind-că ați ești Zeu,
Pentru interesu'ți, iată ce spun eu:
Mai dă-le o bătae, trage-le o papară,
Inchidele școlă, dăi pe ușe afară.

Ci-că învață carte!... , ba nu știu nimica,
Dacă nu cunoste țuca de Florica,
Ce te pote face din nici o para,
Nabab ca vestitul *țucar Curada.*

Te iubesc Vizire, și mult te stimez,
D'aia de dovlécu'ți mă interesez,
Că de! pote mâine, vr'un os cât de mic,
Vei da și acelu ce subscie

Sic.

Chestiuni de Bacalaureat.

Plagiator.—Ce este filosofia?

Elevul.—Filosofia este...

—Nu v'am spus eu ca să vă preparați bine, că nu știți nimic?

—Lasați-mă să termin, că știu...

—Cutezi să spui, unui doctor universal, că știți, când nu te-ai preparat, n'ai avut nici un meditator?

—Vă mărturisesc, d-le profesor, că nu sunt bine preparat, dar am un frate care se prezintă în sesiunea viitoare, și care o să încépe chiar de mâine să se prepare cu d-v.

Plagiator (muind vocea).—Bine, bine, nu-i vorba, numai de cât să vie la mine, cu ori cine ar fi, să se prepare însă serios.

—Ia spune-mi acum: Ce este silogismul și care e condițiunea esențială a existenței lui?

—*Elevul.*—Silogismul vine de la jurnalul grecesc *Siloghi* ce apare în Capitală. Condițiunea esențială a existenței lui, este, ca să apară regulat.

Plagiator. Veți, așa tot mai merge, dacă te gândești. Intrebăm pe d. ministru: mult timp are să tortureze această parasită literară, acest alter Retevescu, pe nenorociții de studenți?

O DESCOPERIRE

Intemplantarea a făcut să ne cadă în mână anunțul de mai jos ce l reproducem ad-literam, și care merită totă atențiunea *Ciulinului*:

CĂMPINA

BAI MINERALE SULFURŌSE NATURALE

«Limfatism, scrofule, bôle de piele, sifilis, reumatism, paralizii vechi, bôle nervôse, umflături interne, bôle de femei foarte folositoare copiilor.

Până acum nu se știa că: *bôlele de femei, sunt foarte folositoare copiilor!*

CRITICA LITERĂRA

Avem pe Toncescu și pe Rănișteanu
Ce ne cântă 'n versuri ca Rimătoreanu 1)
Plus, pe lêngă dênși și poet Bogdan,
Nou, intrat în Peles, caun Castelan.
Ce vrem ca să facem, d-lor ne-o iartă,
Căci, cu poezia au făcut-o frartă.
Cât pentru Toncescu, sigur, c'a ajuns
Să-lă cunôscă lumea ca pe popă tuns.

Imi place Cercul luminat
De mi de stele preserat. (dice d-lui)

Aici, n'a băgat de sémă că se ciocnesc silabele, stricând dulceta unei armonii, fără logică, de ore-ce nu ne spune de ce era Cercul luminat, ci o-doronc-tronc «De mi de stele preserat»: lăsându-ne a înțelege, nici că stelele l'a putut lumina, căci atunci nu mai pune pe «preserat» nici, ca ploase până atunci și acum se lumina, lăsând să se vadă stelele presarate pe el.

Bravo versuri! Cuconițelor, trebuie să le fi plăcut, de sigur. Parcă s'a decis a merge cot în cot cu poetul Rănișteanu, care în poezia sa intitulată: «La unu Trandafir» după ce dice: afirm, și pune pe turcul **Cacuma** și pe judiciarul **Comunică**, după ce lungesce versurile fără nici o regula, după ce le intonéză cum 'i place; după ce ne spune că dörme grațioasă d-lui Beatrice, apoi ne-o spune plecată lăsându-ne a deslega frumôsa enigmă, dacă n'a trecut-o între somnabule; și, după ce îi vorbescecolôrea, 'i mai pune și o limba divină trandafirului; după ce mai pune pe un **delicat miros**, pe «Aș vrea să mai știu încă» după ce ne aduce versuri ca «Tu-mi spui cea-ce ghicisem de mult că, . . . ea iubesc» după ce aduce pe «scopul» și pe popa că 'n ca: nu ne spune cel puțin că viséză ca să'l scim adormit și să nu'l desceptăm.

Să ne întörceam iar la d. Toncescu, căci e plin de minuni. D-lui mai dice într'o inversiune frumôsa:

Al pasărilor cor iubesc
Cu dorul lor cel pământesc. (ce o mai fi!)

Numai că pasările au cor nu ne o spusese nimeni. Trebuie să nu scim ce va să dică cor, ca să'l putem înțelege. După cum se vede o să'l auđim mai târziu spunându-ne că a vęđut paseri suflând în buciom.

Imi place lumea s'o privesc
S'o ascult și s'o iubesc.

1) Rimătoreana sau slajnicarul lui Filimon.

Trebuie să se fi rapit de armonia lui,

Tanana și aftana
Aoleto ciugmânda.

Nu credem pe d. Toncescu așa de pretentios că dacă o privesce să o și iubescă. Cât pentru ascultat, se vede că i se pare lumea cântând în cor, descrie așa de transportat. Aminteri, e filantrop.

Căci numai ast-fel pot avea
Răsplată la simțirea mea.

Ce vrea să ne spue aici? Bietul poet acumă pune și codă versurilor! Sau că vrea să ne spue ce a spus și în următoarele versuri:

Trecuta fericire
De-a fost un paradis,
De ce 'm' arăți acumă
Că total a fost vis.

Cuvinte, ce d-lui le a spus și noi nu le înțelegem de cât, numai prin aceea că, poetul nu scie ce spune și rămâne să se explice altă dată, ca și la erata No. 17 cu strofa din Visul, căci acumă se vede că iar a adormit. Este de observat că rimele la d. Toncescu, au devenit nisce curate rime, căci se asemănă prea mult.

Trecem acum la d. locot. poet Bogdan, care negăsind altă rimă convenabilă pentru «dorm» pune pe enorm. Cu toate acestea d-lui în ori-ce cas nu e de lepădat, pentru consideranța, că, se specifică unicește în genul său, de ore ce cu tot chinul enorm (dar și fără să fie enorm tot e de mirat!) nu suferă de insomnie și se culcă s'adormă... și dörme bine.

Êta dar pe Rănișteanu, pe Bogdan și pe Toncescu, Sforăind cu nasul 'n cergă și scriind la Peleşescu.

O, n'insultez jamais, les poètes qui dorment!

Ciôni.

ACTUALITATEA

*Dintr'un cap într'altul țara'i fericită
Că și vedu cămașea astăzi împărțită!
Sunăți din fanfare, cântați osanale,
Cetele s'aducă jertfă, masalale.*

*Măi întréga țară este consumată,
De acéstă haită veșnic însetată,
Ce din banul țării își face avere,
Și prin mi de crime șede la putere.*

*Nu aude plânsuri, gemete, blesteme;
De urgia țării nici vor a se teme.
Ce le pasă însă, dacă în pustie
A prefăcut țara? La cârmă să fie!*

*Ăsta este halul înfiorător
In care căduť a acest biet popor:
D'o parte cadavre și capete sparte;
Danțuri, milioane, în cea l'altă parte.*

ANUNCIU

Rugăm, cu stăruință, pe toți aceia cari doresc să vadă cu esactitate reproducă mutra dr. *Retevescu-Pușcoacă*, și cari posedă fotografia acestui individ, să bine-voescă a o aduce la Redacțiunea noastră, cel puțin pentru o di; în cas contrariu, vom fi nevoiți să facem apel la albumul lui Răducu-Asu.

Desenatorul nostru, cu totă abilitatea sa, nu pote reproduce după natură, într'un mod fidel, trăsurile *acester orduri*; tot d'auna le face mai perfecte, chiar în propria sa ciudă, declarându-ne, că, ori de câte ori are desgustul de a'l desena, îi vine să cređă că este adevărată teoria cum că omul se trage din dobitoce.

Redacțiunea.

ULTIMI CIULINI

Limbistica la noi, a luat o mare desvoltare. *România Liberă*, de la 1 Iunie corent, ne da următoarele informațiuni:

«Măine Vineri, Academia va ține ședință liberă.

D. Hăjdeu, va face o dare de sémă, de studiile limbistice, ce d-sa a făcut, în diferite părți ale Românilor.

Sperăm că publicul care se ocupă cu această știință va fi în mare număr. Ș'apoi se mai dicea, că aceste sunt invențiuni d'ale noastre.

Sé mai poftescă a susține cine-va, că informațiunile noastre nu sunt bune.

Apanaj! Apanaj!

Pe dél sus, Firfiric
Ca să fie la putere,
A propus cu ori-ce chip
S'adape țara cu fiere,
Cum am dice, 'ntr'alt iimbaj,
Apa, napa, Apanaj!

'I-a adus ca pe oi
Și 'I-a pus ca să voteđe,
Și dormind au votat,
Fără ca se jeneze,
Ne-au vëndut ne-au dat gaj
Apa, napa, apanaj.

Numai unul, la tribună
Lăcrămând, sus s'a urcat,
Ș'a strigat, ca leu, ca tigrú;
«Mizerabil ne-ai trădat»
Pe când el râcea: «curaj»
Apa, napa, apanaj!

In sfârșit victorios
Din Golgota a eșit
Și lui Titu un bacșiș
I-a dat ca să fie chit.
Greu l'apasă gșt bagaj,
Apa, napa, apanaj.

Radu-As, il urméză
Impărțind la masalale
Și dând bani, ca să strige
«Ura» nist ehaimanale.
Ce scandal, ce tapaj
Apa, napa, apanaj.

Sic.

Șarada din No. 53: *Scrinu.*

Au deslegat d-nii: Petre C. Săvitescu, Gh. Th Ghica, M. Nisescu, Max Krai nich, I. D. Pleșoiann, M-me Aneta Klein, Valerie Schina, Constantin Polizo, I. Sigismund, O Felexy Buenresci—D. Nicolae Vidrașcu Focșani — D. S. Rămurescu, Slatina.—D. Petre Rizescu, Râmnicul-Vâlcea.—D. Dimitrie Săvescu, comuna Vinderel, jud. Tutova.—D. D. J. Martynovic, Ploest. — D. L. Nicolescu, Fălcițeni.—D. Gregorie Defleury, Filiaș — Const. Gheorghiu, Vaslui.

ȘARDA.

Eu nu sunt grec de viță
Dar port nume grecesc,
Cu opt picioare în lume
Pământul ocolesc;
Trăesc în fundul mării,
In aer și 'n pământ
Din cele ce 'mi dă omul
Nu perd nici un cuvânt.
Vorbesc cu ori și cine
Cu proști și cu 'mperați
Caci după a mea părere
Toți ómenii sunt frați.

Saxelfo.

Poesiele Epice alle lui I. Heliade-Rădulescu coplectându-se s'au depus spre vëndare împreună cu poesiele Lyrice la principalele Librării din București.

INSTITUTUL HELIADE-RADULESCU

situat în localitatea cea mai sănătoasă, în grădina Heliade, din Piața Moșilor, priimesce elevi pentru Clasele Primare și de Lyceu, asemenea și pentru șola Comercială. Se prepară în acest Institut elevi și pentru școlile Militare. Un omnibus va servi pentru transportul elevilor și a profesorilor.

TIPOGRAFIA

Conduratu & Rădulescu

No. 8, strada Theatrului, No. 8.

Acest stabiliment, înființat din nou, se însărcinează cu efectuarea de lucrări tipografice.

APANAGELE

